

XXXIV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om en Bonusudbetaling til Interessenterne i Livsfor-
sikrings- og Forsørgelses-Anstalten af 1871 m. m.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 15de Februar 1889.)

Da det foreliggende Forslag, forsaavidt angaar en Bonusudbetaling til Interessenterne, har vundet almindelig Tilslutning i Landstinget ved dets første Behandling, anse vi det kun for vor Opgave at udtale os om den af Folkethinget indsatte § 19, der har givet Anledning til, at der til 2den Behandling i Landstinget blev stillet forskjel- lige Vædringsforslag.

Denne Paragraf lyder saaledes:

„Renten af de Midler, Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871 har inde- staaende i faste Eiendomme mod 1ste Priori- tets Panteret, nedsættes fra 11te Juni 1889 og indtil anderledes ved Lov maatte bestem- mes, til 4 pCt. p. a.“

Der har i det andet Thing været reist Spørgsmaal om, hvorledes denne Bestem- melse skulde forstaaes: om den blot sigtede til de nuværende Prioritetslaan eller ogsaa til fremtidige Prioritetslaan, og dette gav An- ledning til, at Udvalget til 3die Behandling stillede et Vædringsforslag, der gik ud paa at tydeliggjøre, at det var kun Renten af de opsigelige Ublaar, som Anstalten ved nær- værende Lovs Ikrafttræden havde inde- staaende i faste Eiendomme mod 1ste

Udvalgenes Betænkninger.

Prioritets Panteret til høiere Rente end 4 pCt. p. a., der skulde nedsættes til 4 pCt. p. a. fra den 11te Juni 1889. Men paa Grund af, at denne Vædring var sat i Forbindelse med en anden Vædring, der gik ud paa, at de gjenfædig uopsigelige Ublaar til Private eller Kommuner, der vare stiftede inden 11te Juni 1887, skulde kunne opsiges fra hver af Siderne, hvilken Væ- dring ikke vandt Thingets Bifald, blev det samlede Vædringsforslag forkastet, og den ved 2den Behandling vedtagne § 19 blev staaende usforandret.

Vel finde nu Flere af os, at Para- grafen efter sin Ordlyd ikke kan gjælde frem- tidige Laan, da Bestemmelsen om, at Renten „nedsættes“ nødvendigvis forudsætter, at der eksisterer en allerede vedtagen Rente; thi en endnu ikke til en bestemt Størrelse fastsat Rente kan ikke „nedsættes“, og naar det hedder, at den nedsættes „fra 11te Juni 1889“ ligger heri en Forudsætning om, at den ved- kommende Gjæld er stiftet forinden dette Tidspunkt.

Men da Finanzministeren i det andet Thing har udtalt en anden Opfattelse af Paragrafen og da det maa erkjendes, at den